

11h Seitura. 1-3 VII 1

Florderrei, Vilardevós. Marzo 1981.

2) Por- que meu pai e- va mor-to i o meu ma-rí- do vai na ghe-rra

3) cuan-to tu de-ras E-le-na aí a quencho aí- quí trou-ghe-ra

4) de-va ou-ro de-va pla-ta aí de-ra to do o que tu-ve- va

5) cuan-to máis de-ras, E-le-na aí a quencho aí- quí trou-ghe-ra

8) du-nha va- ca-da que te-ño ne-la a sco-ller ch'eu de- va

Vilardevós II,1,394. Unha veciña.

L: 55a.

*Transcrición orixinal de Dorothé Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothé Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

“¿Por qué non cantas, Elena,
ai, á sombra de unha nogheira?”

“Porque meu pai era morto
i o meu marido vai na gherra.”

“¿Cuánto tu deras, Elena,
ai, a quen cho aquí troughera?”

“Dera ouro, dera prata,
ai dera, todo o que tivera.”

“¿Cuánto más deras, Elena,
ai, a quen cho aquí troughera?”

“De tres carneiradas que teño
aí, alá no alto da serra.

Esas tres carneiradas, Elena
que andaban no alto da serra
nelas a escoller che eu dera.”

“Esas carneiradas, Elena
ai, tempo hai que miñas eran.”

“Dunha vacada que teño
nela a escoller che eu dera.”

“Esa vacada, Elena,
ai, tempo hai que miña i-era.”

“¿Cuánto más deras, Elena,
ai, i-a quen cho aquí troughera?”

“De tres hijas que tengo
ai, nelas a escoller che eu dera.”

“Esas tres hijas, Elena,
ai, tempo hai que miñas eran.”

“Si tu ere-lo meu marido
ai, non me estías dando a gherra.”

I aquí se acabou la historia
ai, daquela infeliz mujer.

I que hablando con su marido
ai, no lo pudo conocer.